

„Föl, hétalvók, héjj!
Már látom a fehér
Hajnali fényt –
űzi
Az éjt.”

Au Jardin

Ó, te ott messze fön-
ki borostyán-
Erkélyről hajolsz a kobalt éjre,
Itt vagyok lenn a fenyők között,
A kis fenyők közt, hallgass meg engem!

„A kobzos itt járt a kertben.”
Igazán?
Mi haszna sincs, hogy így szeretsz,
Ó Asszonyom;
Hisz mást nem adhatok, csak dalaim.

Járom a nagyvilágot s hirdetem:
Az élet – így vagy úgy – vidám dolog;
De te sosem fűzöl egy szálla két napot,
Vagy bánat lesz belőle.
Szerettem én szerelmet,

Ott messze túl a holdon,
Szerettem egyszer én,
Lehet, hogy többször is,

De úgy táncolt, akár egy rózsaszín moly a gazban.

Ó asszonyok, ti „másik nép”, ismerlek titeket,
S minden elsimul majd
Vasárnaponta.

„A kobzos itt járt a kertben.”

Igazán?

fordította: Török Attila